

Stanisław Michno, Jerzy Gula

Nowy Korczyn, pow. Busko-Zdrój

Informator Archeologiczny : badania 8, 244-245

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niał funkcje skralne /XVIII w./, XVI wieczne kafle i kości zwierzęce. Do unikalnych przedmiotów można zaliczyć odkrycie dobrze zachowanej drewnianej maczugi, która na zakończeniu rękojeści posiadała nacięcia od sznura, czy rzemienia opasującego rękę.

Niestety nie udało się zlokalizować istnienia domniemanego brodu, ani też pozyskać materiał ruchomy, pozwalający datować teren, na którym wznosi się ruina, na okres wcześniejszy niż późne średniowiecze. Nie natrafiono też na ślady w postaci militariów, po bitwach między Krzyżakami, a Polakami.

Podwodną penetrację utrudniała głęboka warstwa mulu. Ustalono kontynuację badań podwodnych - archeologicznych w tym akwenie w powiązaniu z inwentaryzacją konserwatorską zachowanej obronnej architektury.

NOWY KORCZYN, pow. Busko Zdrój

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem Uniwersy-
tetu Warszawskiego i
Politechniki Warszawskiej

Badania prowadzili mgr inż. Stanisław Michno i mgr
Jerzy Gula. Finansował WKZ w Kielcach. Trzeci
sezon badań. Miasto średniowieczne i nowożytne.

Badania były kolejnym etapem rozpoznania problematyki osadniczej średniowiecznego miasta. Miały głównie charakter nadzoru archeologicznego. Koncentrowały się w południowej części miasta. Wykopy usytuowane były po obu stronach obecnej ulicy Królewskiej, stwierdzonej wcześniej w badaniach drogi datowanej najwcześniej na XV w., a prowadzącej z rynku do przeprawy na Nidzie do średniowiecznego zamku.

1. W wykopie pod Ośrodkiem Zdrowia przy ul. Królewskiej i ul. Zaścianek, szerokoprzestrzenny o wymiarach 16,0 x 35,0 m ujawniono zarysy fundamentów budynków mieszkalnych, murowanych, nowożytnych, usytuowanych na działkach przy ul. Królewskiej, a także przy ul. Zaścianek. Zebrano bogaty materiał zabytkowej ceramiki, kafli, szkła. Stwierdzono także elementy zagospodarowania działek miejskich w XV-XVII w. W warstwach przycalcowych zalegała warstwa około 70 cm szarobrzązowej ziemi, zawierającej kafle-szkło, nieliczne fragmenty ceramiki późnośredniowiecznej XV-XVI w.
2. Podobną problematyką badawczą objęty był wykop o wymiarach 19,0 x 30,0 m - położony równolegle do ul. Królewskiej nad brzegiem Nidy. Rozpoznano plan zagospodarowania wschodniej części działek sięgających

nabrzeża rzeki. Stwierdzono nikiłe ślady użytkowania siedliskowego terenu. Na stropie calca stwierdzono ślady melioracji terenu, prowadzące do podniesienia terenu przed groźbą wylewów Nidy. Zebrano nie-liczny materiał zabytkowy późnośredniowieczny i nowożytny.

W wyniku przeprowadzonych rozpoznaw należy stwierdzić, że w tej części miasta średniowiecznego teren użytkowany był gospodarczo pod ogrody i użytki rolne.

3. Przy prowadzonych wykopach wodociągowych, biegnących w poprzek ul. Partyzantów, stwierdzono wyraźne ślady uwarstwienia drogi - drewniane umocnienia i ślady bruku do głębokości 2,5 - 2,8 m od poziomu ulicy. Głębokość wykopu nie sięgała calca. niemniej warstwy spągowe zawierały materiał wczesnośredniowieczny z XII-XIII w.

NOWY WISNICZ, pow. Bochnia

patrz
okres nowożytny

ODRZYKÓŃ, pow. Krosno

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz. Finansował WKZ w Rzeszowie. Trzeci sezon badań. Zamek Niski Odrzykoński XIV/XV - XVIII w.

Przeprowadzono badania w rejonie wjazdu na przedzamcze od strony południowej, gdzie spodziewano się rozemnać dawne poziomy drogi dojazdowej, odsłonić i datować relikty przedbramia, ustalić dawne poziomy wjazdu na zamek w kurtynie południowej.

Eksplorowano też wykopy na dziedzińcu w celu ustalenia dawnych poziomów użytkowych, odsłonięcie i datowanie metodami archeologicznymi murów zabudowy przy kurtynie zachodniej, lokalizację i odsłonięcie reliktyw studni.

Droga dojazdowa na przedzamcze zachodnie posiada formę usytuowanego na zboczu tarasu o szerokości 3,5 do 4,0 m. Badania wykazały, iż najstarszy poziom drogi, z końca XIV lub początków XV w., znajdował się 1,9 m niżej niż obecnie. Wjazd na teren przedzamcza posiadał dodatkowo umocnienie w postaci przedbramia. Odsłonięto tu wykonane z piaskowca elementy bramy w postaci węgarów, odboi i progu. Stratygrafia odsłoniętych murów, a więc dostawienie murów przedbramia do kurtyny południowej, a następnie dostawienie węgarów świadczy o tym, że brama powstała w dalszym etapie. Nie wyklucza to faktu, iż fazy te nastąpiły wkrótce po sobie, jeszcze w